

[Korsgaard.]

Foranstaltninger af den Art, som vi havde ønsket, men at Vælgerne af den Grund, at vi vilde gennemføre dem, skulde have forladt os, det tror jeg ikke. Ulige mere sandsynligt er det, at Vælgerne har forladt os, fordi vi ikke har faaet gennemført de paagældende Foranstaltninger. Og naar man taler om, at det konservative Parti ikke er kommet godt fra det, ja, saa kan jo Venstre i denne Omgang føle en vis Glæde over, at de slap skikkeligt fra det, bl. a. paa Bekostning af det konservative Parti, men samlet synes jeg dog ikke, der er nogen Grund til at raabe Hurra hverken for Venstre eller for os. Og hvad tror mon da det ærede Venstreparti? Tror det, at de Vælgere, som har forladt de Konservative, fordi den Erhvervspolitik, vi ansaa for rigtig, ikke kunde gennemføres, gaar over til Venstre? Den, der tror det, er i saare ringe Grad Filosof. Nej, Vælgere af den Art forlader sandelig ikke os for at gaa over til Venstre eller for at gaa over til de Radikale. Hvor de saa gaar hen, behøver jeg vist ikke at uddybe nærmere. Nej, jeg henstiller til det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg at filosofere lidt nærmere over det Spørgsmaal, og jeg tror da, han vil komme til det Resultat, at lykkes det ikke at faa Byernes Erhvervsliv i en nogenlunde god Gænge, saa lykkes det heller ikke at bevare et moderat-konservativt Flertal i dette høje Ting udover næste Valg.

Slebsager: Som Følge af den Omtale, som Forhandlingerne om en Ordning af Privatbankens Forhold har været Genstand for, særlig fra det ærede Medlem Hr. Staunings Side, vil jeg gerne fremsætte nogle Bemærkninger.

Det var mig bekendt, at Privatbankens Forhold af Banktilsynet blev undersøgt gennem de sidste Maaneder. Disse Undersøgelser er ikke foregaaet i selve Privatbanken, idet man vilde undgaa at vække Uro om Banken, men Materialet blev bragt til Banktilsynets Lokaler, hvor Undersøgelserne har fundet Sted. Samtidig er der foretaget Undersøgelser fra Bankledelsens Side for at naa til fuld Klarhed over Forholdene. At der i denne Tid jævnlig er ført Samtaler om Forholdene mellem Bankinspektøren og Direktør Eigtvad, er en Selvfølge, men Banktilsynet og Bankledelsen har i øvrigt arbejdet uafhængigt af hinanden, og det var mig bekendt, at man satte al Kraft ind paa saa hurtigt som muligt at naa til en Afslutning af Undersøgelserne for derigennem at naa til den

Sanering af Bankens Forhold, som man fra begge Sider var klar over maatte foretages. At Handelsministeriet ikke paa noget Punkt blandede sig ind i dette Arbejde, er en Selvfølge. Det laa helt ud under Banktilsynet som en selvstændig Opgave, og Ministeriet havde ikke nogen Ret til at blande sig heri og havde for øvrigt heller ikke nogen Grund til det, da man vidste, at Banktilsynet søgte at fremskynde Arbejdet mest muligt. Det er derfor ganske urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Stauning udtalte, at Statsministeren under Landstingsvalgkampagnen vidste, at Privatbanken stod foran et Sammenbrud. Det ærede Medlem udtalte endvidere, med Henblik paa Statsministeren:

„Han vidste, at der var tabt mange Millioner, han vidste, der forelaa en Opgørelse fra Bankinspektøren, om hvilken der var Strid mellem ham og Banken, og efter Bankinspektørens Opgørelse var der tabt fire Femtedele af Aktiekapitalen.“

Det er, som jeg før udtalte, ganske urigtigt; herom kunde hverken Statsministeren eller noget af Ministeriets Medlemmer vide noget, eftersom Bankinspektørens Undersøgelser paa dette Tidspunkt ikke var afsluttede. Først den 20. September mødte man fra Bankledelsens Side hos Bankinspektøren med den Opgørelse, som Bankledelsen var kommet til, og med den Saneringsplan, som den tænkte sig at følge. Banktilsynet var paa dette Tidspunkt ikke færdigt med sin Opgørelse, idet man endnu manglede nogle Oplysninger, men Bankinspektøren var saa vidt klar over Forholdene, at han erklærede ikke at kunne acceptere Bankledelsens Opgørelse af Tabene, der efter hans Opfattelse var saa store, at over Halvdelen af Aktiekapitalen var tabt, hvorfor ogsaa Tilførsel af ny Kapital var en Nødvendighed for Bankens fortsatte Drift. Først den 24. September var man i Banktilsynet til Ende med Undersøgelsen, og man naaede her til det Resultat, at der skulde afskrives ca. 27 Mill. Kr. mere end foreslaaet fra Bankens Side, og at der af Bankens Aktiekapital kun var ca. 12 Mill. Kr. i Behold. Under den Række af Forhandlinger, som derefter fandt Sted Mandag den 24. og Tirsdag den 25. med Nationalbanken, Bankinspektøren og Privatbanken, betonedes jeg for mit Vedkommende Gang paa Gang, at jeg deltog i disse Forhandlinger efter Opfordring fra Privatbanken og som Minister for Bankvæsenet, og at jeg optraadte som Formidleren, og der var under disse Forhandlinger overhovedet ikke